

Motion till riksdagen

1988/89:So40

av Anita Stenberg och Claes Roxbergh (båda mp)
med anledning av prop. 1988/89:138 om riktlinjer
för specialiseringstjänstgöring för läkare m.m.

I propositionen redovisas en modell för effektivare läkarförsörjning i landet. Syftet med förslaget anser miljöpartiet de gröna helt riktigt. Metoden för att genomdriva intentionerna kan vi dock inte acceptera.

Specialbestämmelser i hälso- och sjukvården förbjuder landstingen att erbjuda underläkare anställning med tillsvidareförordnande. Detta undantag, som alltså inte kan modifieras genom kollektivavtal, motiveras med att det är nödvändigt för att säkra glesbygdens försörjning med specialistkompetenta läkare.

För de läkare som gör sin specialistutbildning — ca 5 000 personer — föreslog Utredningen om läkares specialistutbildning m.m. (LSU 85) en ändring, som innebar att dessa läkare som huvudregel skulle få fast anställning efter legitimation. I prop. 88/89:138 har regeringen emellertid frångått utredningens förslag och föreslår att systemet med tidsbegränsad anställning permanentas.

Den tidsbegränsade anställningsformen urholkar värdet av den lagfästa rätten till föräldraledighet och rätt till ledighet för studier. En läkare under specialistutbildning kan få sitt förordnande förlängt på grund av föräldraledighet eller reducerad arbetstid för småbarnsföräldrar, men det finns ingen laglig garanti för en sådan förlängning. Läkaren riskerar därför att stå med en ofullbordad specialistutbildning när förordnandet går ut.

Erfarenhet tyder inte på att otrygghet i anställningen medför bättre läkarförsörjning i glesbygden. Vi tror att det är bättre från rekryterings synpunkt att landstingen får möjlighet att direkt ge läkarna fast anställning vid det sjukhus eller den vårdcentral där de behövs, på samma sätt som moderna företag rekryterar och utbildar sina medarbetare.

Det är orimligt att fortsätta att förvägra underläkarna anställningstrygghet med hänvisning till ett ineffektivt centralplaneringssystem som aldrig har fungerat annat än på papperet.

Situationen måste förändras, anser regeringens egen utredare, landshövdingen Göte Fridh, som i betänkandet från Utredningen om läkares specialistutbildning (LSU 85) har föreslagit att lagen om anställningstrygghet som huvudregel skall gälla också för underläkare under specialistutbildning. Även arbetsgivar sidans företrädare Landstingsförbundet har kommit till samma slutsats både i utredningen och i sitt remissvar.

Regeringen bör ompröva sin inställning och se till att den stora majorite-

ten av de svenska underläkarna omfattas av denna lag, som är en av de viktigaste arbetsrättsliga reformerna i Sverige under detta sekel.

Mot. 1988/89
So40

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om att hälso- och sjukvårdslagen 15 § begränsas till att endast avse läkare under allmäntjänstgöring.

Stockholm den 18 april 1989

Anita Stenberg (mp)

Claes Roxbergh (mp)